ZPRAVODAJ

FARNOSTI KŘENOVÁ

u kostela Neposkvrněného Početí Panny Marie v Brně

Duben 2022 *č. 55*

ÚVODNÍ SLOVO

Nebojte se, radujte se, Kristus slavný vítěz z hrobu vstal!

Milí farníci, prožili jsme svatopostní dobu (nebo jak to někdy označují německy mluvící země »velikonoční čas pokání«) a nyní vstupujeme do Svatého týdne.

Ve srovnání s dvěma předcházejícími roky byla ta letošní postní doba „normální“ – počet účastníků bohoslužeb nebyl omezený, přístup ke svátostem byl možný „jako obvykle“, „proti-covidová“ opatření byla zrušena…

Před dvěma lety jsem ve svém příspěvku psal o »korona-virus-krizi«, s poznámkou, že je to „výzva a šance, abychom zajeli na hlubinu“ (Lk 5,4).

Je jistě moudré, abychom si pro sebe zhodnotili toto období a podívali se na to, co díky „korona-virovému-období“ u nás narostlo, zesílilo, zušlechtilo se, odpadlo, atd...

Od konce února se už o koronaviru téměř nemluví, protože se tu objevila další „veliká výzva“ – válka na Ukrajině.

Když byl u nás vyhlášen 1. lockdown (v březnu 2020), tak jsem občas v rozhovorech s lidmi (a především věřícími) slýchával větu, že „to musíme nějak přežít“. Většinou jsem na to odpovídal, že „jistě i přežít, ale především prožít“. Nejde přece o nějaké „pro-živoření“, ale o život „v plnosti“. (Jan 10,10)

A i když někdy mluvíme o provizoriu, tak ono je svým způsobem celý náš život jakýmsi provizoriem, protože „tu pravou vlast máme v nebi“ (Flp 3,20). To ovšem neznamená, že „to tady na zemi máme pouze přežít“.

Máme utvářet zemi (Gen 1,28) a jako křesťané jsme povoláni vydávat Kristu svědectví (Sk 1,8). A to především svědectví o tom, že „Kristus, slavný Vítěz, z hrobu vstal“, jak se zpívá v jedné písni.

A toto jeho vítězství je základem veškeré naší naděje – „nevstal-li Kristus, marná je naše víra“ (1 Kor 15,17), jak nás ujišťuje apoštol sv. Pavel.

Kristus po svém Zmrtvýchvstání přináší „zvěst Pokoje“.

Pokoj vám!

Šalom! Samotné hebrejské slovo šalom vyjadřuje mnohem více než pouhou nepřítomnost války, je totiž souhrnným označením zdraví, spokojenosti, spořádanosti, harmonie, klidu, pohody a neporušenosti.

A to nám svým vítězstvím přináší náš Spasitel Ježíš Kristus, který nás ujišťuje, že s námi zůstává „po všechny dny, až do skonání věků“ (Mt 28,20).

Prožíváme »post-korona-virus-krizi« a »krizi ohroženého světového míru«.

Ale buďme dobré mysli: „Kristus přemohl svět!“ (Jan 16,33) a je tu spolu s námi se svým Pokojem.

O 2. neděli velikonoční se ve vstupní modlitbě modlíme: „Bože, ty o Velikonocích vždy znovu oživuješ víru svého lidu…“.

Kéž tedy Pán naší víru oživí a posílí, abychom se svým zmrtvýchvstalým Pánem prožívali v pokoji srdce každodenní život a byli jeho horlivými svědky uprostřed všech krizí a „proměn tohoto času“.

Přeji Vám všem milostiplné, pokojné a požehnané prožití letošních Velikonočních svátků.

Váš o. Ladislav Štefek

POZVÁNKA NA PODĚKOVÁNÍ ZA 25 LET KNĚŽSTVÍ OTCE LADISLAVA

Náš milovaný otec Ladislav Štefek přijal kněžské svěcení vkládáním rukou otce biskupa Vojtěcha v katedrále na Petrově 19. dubna 1997. Při 25. výročí poděkuje za dar svátosti kněžství v sobotu 23. dubna 2022 při mši svaté v 10 hod. v našem kostele Neposkvrněného početí Panny Marie na Křenové.

Milí farníci, po mši svaté Vás srdečně zveme na pohoštění, které se bude konat 12–15 hod. na faře u sv. Jakuba v Brně, Jakubská 11, v 1. patře. Nejblíž je tramvajová zastávka Náměstí Svobody, kam jezdí 4 a 9. Těšíme se na Vás.

VÍKENDOVKA MIO MŮJ MIO

Letošní víkendovka byla na téma knihy „Mio, můj Mio“. Jelo nás 15 dětí, 4 vedoucí, kuchařka Marcela a otec Petr. Akci jsme začali srazem u fary. Vedoucí nám rozdali dopisy od Mia, vyřešili organizační záležitosti, rozdali jsme si čísla a mohli jsme vyrazit.

Cesta probíhala následovně. Došli jsme pěšky na nádraží, kde jsme skoro nestihli vlak, ale jen skoro. Poté jsme jeli až do Slavkova u Brna. Po vystoupení všichni chtěli, ať si dáme počítací hru. Ta spočívá v tom, že musíte říct číslo, které vám bylo přiděleno na začátku. Pokud se nějaké dlouho neozývá, znamená to dvě věci. Buď někdo zapomněl, jaké je číslo, nebo se ztratil. Což se zatím naštěstí nestalo.

Následně jsme šli pěšky přes město, až jsme došli do Karolínky. Tak se jmenuje škola, ve které jsme bydleli. Náš pobyt jsme zahájili mší svatou a pak byla večeře. Po večeři za námi přišli Mio a jeho nejlepší kamarád Jum. Přivítali nás v Zemi v daleké dálce a pak jsme dozvěděli, že tuto zemi trápí zlý rytíř Kato, který unáší zdejší děti. Potom nás vzali za svým kamarádem, který se jmenoval Nonno. Nejdřív jsme se s ním seznámili a pak jsme si zahráli seznamovací hry. Nakonec nás Nonno odvedl ke studni, která umí vyprávět příběhy. Ta nám vyprávěla příběh o zlém rytíři. Pak přišla na řadu večeře a po ní modlitba. Kdo chtěl, mohl po modlitbě trénovat písničky. Poté byla už jen večerka.

Další ráno jsme se probudili do krásného slunečního dne. Na denním plánu bylo porazit Kata. Jako první jsme měli rozcvičku v tělocvičně. Poté byla modlitba a běželo se na snídani. Byly buchty a kakao nebo čaj.

Začala témátka a kartička byla o štědrosti. Měli jsme odpovídat na otázky například, kdy jsme se naposledy se štědrostí setkali nebo, kdo je v našem okolí štědrý. Potom byl program.

Jako první jsme si museli na programu ochránit chleba na výpravu za rytířem, který byl znázorněn šátkem. V lese se ale bohužel vyskytovala i dravá zvěř zahraná vedoucími, tím pádem jsme měli co dělat. Nikdo nevyhrál, ale dostali jsme krajíc reálného chleba, se kterým si prý máme všichni na výpravu vystačit.

Najednou jsme všichni uslyšeli hlas starce, který volal o pomoc. Otec Petr to hrál tak dobře, že jsme se báli, aby kolemjdoucí, kteří se tam normálně procházeli, zavolají policii, což se naštěstí nestalo. Přišli jsme na místo, kde ležel a dali mu ten krajíc. Jedna půlka vedoucích nás přesvědčovala, abychom mu ho nedávali, co když ho budeme sami potřebovat a druhá se nás ptala, o čem byla dnešní témátka, a že bychom mu ho dát měli. Nakonec stařec krajíc dostal a pověděl nám o rytíři Kato něco víc. Například kde žije, a že ho nejde porazit. Poděkoval nám a my se nějakým vchodem přemístili do velmi tmavé jeskyně. Vedoucí vybrali z každého týmu jednoho velitele a ostatním zavázali oči šátkem.

Opět jsme se přesunuli do přední části zahrady a vedení nám oznámilo, že po celé zahradě jsou rozmístěny papírky označené různými barvami. Barvy nám přidělili a také nám dali flétny. Vysvětlili nám, že ty, kteří nevidí, máme navádět vybraným zvukem vydávaným flétnou, až najdeme papírek s naší barvou. Některé byly lépe a některé hůře vidět. Všem se to nakonec do půl hodiny povedlo. Ze sesbíraných papírků jsme museli vyluštit a poskládat smysluplnou větu tak, abychom zjistili zprávu. Věta zněla: „Ukovejte si svůj meč“. Následovala svačina. Po svačině jsme tedy dostali kartony. Měli jsme si vyrobit meč. Po tomto úkolu byl oběd a poté polední klid.

Pak jsme se vydali na dlouhou cestu za rytířem Kato. Abychom se trochu posilnili, pozval nás otec Petr na zmrzlinu. A pak už jsme vyrazili. Šli jsme až za město a pak do kopce po křížové cestě. Nejdřív jsme museli projít Temným lesem – přes natažená hýbající se lana a nedotknout se žádného z nich. Potom na nás čekalo černé moře se žralokem. Museli jsme proplout mezi vlnami tak, aby nás nechytil žralok. A nakonec jsme museli ukořistit kousky mapy strážím rytíře Kata.

Tři strážci byli sice slepí, ale měli ty kousíčky připevněné přímo na sobě, takže nám to chvíli trvalo. Ale nakonec jsme zvládli i to. Nejtěžší bylo ale sestavit tu mapu tak, abychom našli rytíře. Když jsme podle mapy přišli na místo, žádný rytíř tam nebyl.

Bylo tam ale ukryté jeho černé srdce. Tak jsme vytáhli svoje meče a jeho srdce jsme zničili, aby už nemohl škodit dalším dětem. Po návratu byla mše svatá, večeře a po ní zvířecí karneval.

Druhý den jsme si trochu přispali, protože se měnil čas. Dopoledne jsme strávili hraním her na zahradě. Hráli jsme s míčem na vyvolávání jmen. A před obědem jsme měli společnou mši svatou se sestřičkami, které nás zde ubytovaly. Po obědě jsme se sbalili a vlakem jsme se vrátili zpátky domů.

Anna Marie Blaháková

„Včera jsme se vrátili z farní víkendovky. Bydleli jsme u sestřiček. Byly tam také moje kamarádky. Zachraňovali jsme děti ze Země v daleké dálce. Vyhrála jsem tam v tombole svítícího králíčka. Byla jsem tam moc ráda. Těším se na další!“

Stázka Šťastová

VÍKENDOVKA S KRÁLEM DAVIDEM

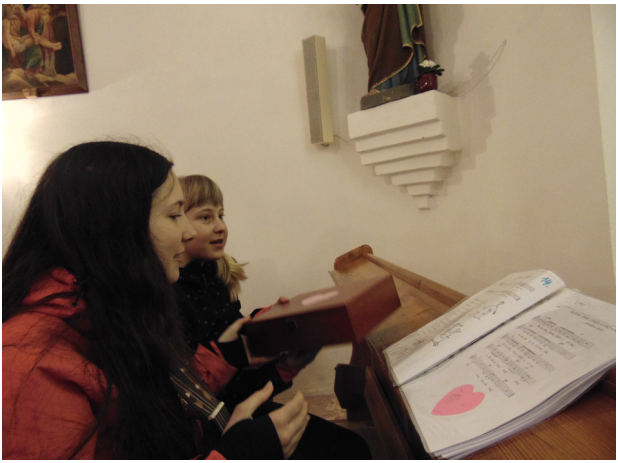

V pátek 18. března 2022 se starší polovina dětí s několika animátory sešla na zastávce Životského, aby autobusem společně odjeli na víkendovku do Březí u Vlkova. Úspěšně jsme dojeli a s kufry došli k faře, kde jsme se pár desítek minut ubytovávali. Jakmile byly rozřazené pokoje, šli jsme ven, kde už panovala tma. Mezitím, co Lukáš rozdělával oheň, jsme na blízké louce hráli na ovce a pastýře. „Ovce“ měly zavázané oči a pastevečtí psi je měli pomocí tleskání dovést k pastýři. Po skončení jsme zpívali u ohně, od kterého jsme postupně chodili na krátkou stezku kolem fary. Po svíčkách jsme došli k otci Petrovi, který nás pomazal vonným olejem.

Druhý den jsme byli rozřazeni do týmů, abychom se zúčastnili střílení z praku, zachycování trubek dříve, než dopadnou na zem nebo hudebního kvízu. Po obědě jsme chodili po vesnici a ve skupinkách hledali papíry s nápisy Věrnost, Respekt, Porozumění a Upřímnost. Ty nás zavedly ke korálkům, ze kterých jsme si všichni vyrobili náramky přátelství.

Večer nás čekal program se zavázanýma očima, příjemnou hudbou a příběhem o Heleně Kellerové, nevidomé a neslyšící dívce s geniálním mozkem.

Třetí den jsme odjížděli. Dostali jsme upomínkové listy a čokoládu k tomu. Pak jsme sbalili kufry a autobusem dorazili zpět domů.

Katka Blaháková

SPOLČO PRO DĚTI

Spolčo pro děti bude 24. dubna, 8. května, 22. května, 5. června, 22. června. Začneme ho mší svatou v 9:30 v kostele.

Milé děti, milí starší a milí rodiče! Letošní farní tábor nás zavede do Alagaësie, kde se setkáme nejen s příslušníky naší rasy, ale i elfy, trpaslíky, draky, kočkodlaky i urgaly, kteří tu spolu žijí. Alagaësii však vládne krutý král Galbato-

rix. Pokusíme se mu postavit a porazit ho. Nikdo neví, v čem přesně spočívá jeho síla a neporazitelnost a o to více to bude těžší.

U Carvahallu v Dračích horách najde Eragon při lovu modrý kámen, kterým pro něho začne velké dobrodružství, který ho povede nejen do světa elfů a trpaslíků, ale i draků, kočkodlaků a urgalů. Zapojí se tak přímo do boje proti zlému králi. Bude se muset vypořádat se Stínem, ra'zaky a dalšími pomocníky Galbatorixe.

Podaří se Eragonovi spojit síly všech ras Alagaësie a budou stačit na porážku krále? Napoví nám strom Menoa a skála Kuthian, o kterých něco ví kočkodlak Solembum. Pomůžete mu? Staňte se dračími jezdci. Vydejte se s námi na farní tábor, který se bude konat od 30. července do 6. srpna 2022. Těšíme se na tebe.

o. Petr Polívka

FILMOVÝ VEČER

V neděli 13. února se uskutečnil filmový večer na faře, kde se promítal film s názvem Dobrá smrt.

Jedná se o dokumentární snímek, ve kterém byly použity zcela autentické záběry. Film byl natočen o ženě, která trpěla nevyléčitelnou chorobou, svalovou dystrofií. Žena se rozhodla podstoupit eutanazii, což v doslovném překladu znamená „dobrá smrt“. Ve skutečnosti tím však provedla asistovanou sebevraždu. V celé rodině měla velkou oporu, i když s jejím rozhodnutím nesouhlasili.

Po zhlédnutí filmu se moderování diskuze ujal MUDr. Václav Trmač, který stojí u zrodu nově vznikajícího hospice v Tišnově. Pan doktor měl připravené velmi zajímavé otázky, zodpověděl na naše dotazy a podělil se o své zážitky a zkušenosti.

Celý večer byl obohacující a emočně náročný. Film nás donutil zamyslet se nad základními životními otázkami a také nad tím, jak bychom se v dané situaci zachovali my sami.

Michal Vonášek, Lucka Osvaldová, Lukáš Gábor

ÚKLID KOSTELA A FARY

Většinou druhý pátek v měsíci po večerní mši sv. děláváme pravidelný úklid kostela. Po úklidu míváme krátké společné posezení.

A každý týden je potřeba uklidit faru, kde se pořádá hodně aktivit (náboženství, zkoušky sboru, schůzky animátorů a jiné). Úklid je vhodné provádět ve čtvrtek od 17:30, nebo se dá domluvit podle možností. Budeme rádi, když se do našich řad přidají další dobrovolníci.

Hana Holubová

OHLÉDNUTÍ ZA SYNODOU V NAŠÍ FARNOSTI

Po dlouhém ohlašování a vyzývání k zapsání se do práce v některé z deseti synodálních skupinek, se v naší farnosti podařilo nakonec utvořit dvě skupinky. Jedna skupinka se zabývala slavením liturgie, v té jsem nebyla, tedy o ní více nevím. Na dalších dvou tématech byli zapsáni převážně stejní lidé, tak jsem je oslovila, sešli jsme se po čtvrteční večerní mši svaté v cukrárně a domluvili se, že utvoříme jednu společnou skupinku se dvěma tématy, což pravidla umožňovala a tak se i stalo. První téma bylo „Na společné cestě“ a druhé „Naslouchání“. Naše skupinka, co se týče složení, byla přímo vzorová. Muži i ženy napříč všemi generacemi 13 až 70+.

Tři řádná setkání probíhala již na faře. Postupovali jsme dle doporučení a předloženého scénáře. První setkání bylo spíše seznamovací mezi námi navzájem i s programem a domluvou dalších dvou schůzek. Každé setkání jsme začínali Modlitbou za průběh Synody, četli úryvek z Písma svatého, prosili Ducha Svatého o vedení a na závěr jsme poděkovali za proběhlé setkání. Velmi milé a obohacující bylo, že nás jedenkrát navštívil otec Ladislav, požehnal nám a také se živě zapojil do práce. Za to mu patří velké díky. Nechal nám nahlédnout do života církve ze strany duchovního, tedy plně aktivního a mnohdy z naší strany laiků opomíjeného. Duchovní nám mají sloužit, stejně jako ostatní zapojení na chodu církve...

Výsledek naší práce byl koncem února zapsán do elektronicky zaslaného formuláře či dotazníku z biskupství, tím skončila práce na úrovni farností a nyní jednotlivá biskupství zaslané podklady zpracovávají, aby pak Biskupská konference zaslala celkový výstup do Vatikánu.

Brněnské biskupství obdrželo výstupy z 500 skupinek a potěšující je, že více jak polovina skupinek chce dále v setkávání a práci ve farnosti i církvi pokračovat, což je moc pěkné a plodné. Mnohé z Vás jistě zajímá právě ten výsledek naší práce, k jakým závěrům jsme při našich debatách dospěli, rádi se s Vámi o to podělíme, ale nevím jaké jsou prostorové možnosti tohoto výtisku,

zda to nebude až v příštím nebo jen některá část. V závěru dotazníku nás biskupství žádalo také o vyjádření, jak hodnotíme, jaký je úkol a jaké jsou naše sny: o farnosti, biskupství, místní církvi i celkové, to byla opravdu nejtěžší část naší práce. Všem, kdo využili této možnosti zapojit se, gratuluji k odvaze a děkuji za vzorné pracovní nasazení a milou spolupráci. S vděčností vzpomíná

Božena Navrátilová

1. skupinka: Na společné cestě

Všímat si lidí kolem sebe, všichni jsme důležití, Pán nemá jiné ruce, nohy, ústa, ...potřebuje ty naše, každý jednotlivec je důležitý a tak tvoříme jeden celek – farnost, diecézi, církev.

Víra je dar, chceme se o ni podělit i s druhými. Evangelizovat svým životem, prací, pomocí druhým, méně mluvit a raději svědčit o tom, jak žiji s Bohem, jak vede můj život, jak mě oslovuje. Farní akce dělat pro všechny, napříč generacemi – výlety, poutě, táboráky, farní kavárnu. Společné slavení větších církevních svátků i výročí a významné dny farnosti či farníků. Otevírat se druhým, oslovovat je osobně, zajímat se o ně, v neposlední řadě také o ty, kteří v církvi už slouží a jsou aktivní – biskupové, kněží, kostelníci, varhaníci, zpěváci, ministranti... Předejít jejich vyhoření a pocitu nepotřebnosti a nezájmu o ně. Ve farnosti máme obětavé kněze, díky jim máme dostatek mší svatých, příležitost ke svátostem, adorace, pobožnosti, roráty při svíčkách, duchovní obnovy, spolčo dětí, dětské mše svaté, víkendovky, výlety, tábory, bruslení, tříkrálové koledování, mikulášskou nadílku, farní zpravodaj, biblické hodiny, farní pouť... bohužel takřka nemáme ministranty a při slavení liturgie se snažíme zapojovat více laiků, ale jde to velmi pomalu. Ve farnosti máme pocit, že jsou upřednostňovány rodiny s dětmi a mládež, ale jejich zapojení v životě farnosti je jen při dětské mši svaté a akcích pro ně určených. Je třeba větší mezigenerační

propojení, jako v naší skupince, farnost opravdu jako vícegenerační rodina, to bychom si všichni moc přáli.

2. skupinka: Naslouchání

Pán Bůh nám dal dvě uši a jedna ústa, aby jsme více naslouchali a méně mluvili.

Bůh nám naslouchá neustále, ale je potřeba si také naslouchat navzájem mezi sebou ve farnosti, mnohdy nám to nejde pro vlastní uzavřenost či ostych toho druhého. Někteří nemají potřebu se sdílet a jiní potřebují k tomu jemně popostrčit, vytvořit vhodný prostor, podmínky. Bůh k nám mnohdy promlouvá skrze ty, u nichž bychom to stěží čekali, což je náročné v běžném životě si uvědomit. Zvláště v církvi je tendence přikládat váhu „hlasu" různým lidem a názory některých skupin lidí mohou být marginalizovány např. obecně žen nebo mládeže, ale i laiků oproti zasvěceným osobám. Mnohým může být tento hlas uzmut kupříkladu už jen tím, že nemají takový dar výřečnosti. Bylo by proto dobré snažit se nejen o otevřenost pro názory druhých (v pasivní podobě ve smyslu klidně přijďte a vyjádřete se), ale i o aktivní vytváření prostoru pro diskusi (aktivní zjišťování názorů druhých). Aktivní farníci si mezi sebou dopřávají sluchu, ale někdy je to horší s tím, aby připomínky a návrhy druhých brali v potaz a dokázali je společně proměnit v konkrétní činy.

Náš pan farář má vlastní vizi, jak nejlépe vést farnost a připomínkami ostatních farníků se moc ovlivnit nenechá. Většinou každého vyslechne, případně je ochoten diskutovat, ale ve výsledku to málo kdy vede ke změně nebo až po velmi dlouhé době (i letech). To právě odrazuje farníky od aktivity a snahy cokoliv projednávat a zapojovat se, tedy si i navzájem naslouchat.

POZDRAVENÍ A VZPOMÍNKA

Po dvou letech různých nařízení, omezení a zákazů můžeme konečně zase všichni přicházet do našeho krásného kostela na Křenové a účastnit se všech bohoslužeb, pobožností, adorací a modliteb. Když se tak kolem sebe rozhlédnu a zamyslím se, proč je v kostele tolik míst volných, tak si uvědomím, že to není úplně pravda. Za ty dlouhé dva roky mnozí naši farníci odešli zpět do Boží náruče, jak věříme. Modlíme se za ně, pokud tomu tak ještě není, aby jim byl Pán milostiv a přijal je.

Někteří jste dlouhodobě nemocní nebo pro obtíže stáří už nemůžete mezi nás přicházet. Právě vám píšu toto pozdravení. Chci vás ujistit, že ve farnosti na vás nezapomínáme, modlíme se za vás, chybíte nám a záleží nám na vás. Snažíme se o vás něco dozvědět, jak se vám daří, zda něco nepotřebujete, zda máte možnost duchovní posily a doprovázení. Ten zná toho, ten má kontakt na onoho, někoho potkáme po delší době ve městě nebo někde u lékaře, tak si navzájem předáváme informace a pozdravy. O někom bohužel nevíme vůbec, ani naši otcové nemají žádné informace, a to je nám moc líto. Pokud se k vám nějakým „zázrakem“ dostane tento Zpravodaj, moc prosím dejte o sobě vědět, rádi vás navštívíme či nějak jinak pomůžeme.

Z vlastní zkušenosti znám, jak je to těžké být dlouhodobě mimo dění farnosti, nemoci se osobně zúčastnit bohoslužeb..., jak jsem se pak těšila a byla vděčná za každou návštěvu našich kněží, akolytů, někoho z farnosti či jakýkoliv kontakt a informace z farního života.

Přeji Vám všem pevnou víru, naději, hodně síly a trpělivosti, také požehnaný Svatý týden a opravdovou radost ze Vzkříšení našeho Pána Ježíše Krista. Aleluja! Zdraví a provází

Božena Navrátilová

VELIKONOČNÍ BOHOSLUŽBY NA KŘENOVÉ

Zelený čtvrtek 14. dubna:	18:30 mše sv.
Velký pátek 15. dubna:	15:00 velkopáteční obřady
Bílá sobota 16. dubna:	20:00 vigilie ze zmrtvýchvstání Páně
Boží hod velikonoční 17. dubna:	8:00, 9:30, 11:00 a 18:30 mše sv. (s žehnáním velikonočních pokrmů)
Pondělí velikonoční 18. dubna:	8:00, 18:30 mše sv.

ZPOVÍDÁNÍ PŘED VELIKONOČNÍMI SVÁTKY

11.–13. dubna:	16:00–18:30
Zelený čtvrtek 14. dubna:	17:00–18:20
Velký pátek 15. dubna:	14:00–14:50
Bílá sobota 16. dubna:	19:00–19:50

MŠE SVATÉ

Neděle:	8:00, 9:30 (s katechezí pro děti), 11:00, 18:30
Všední dny:	6:00, 18:30 (v pondělí večer mše sv. není)
Sobota:	18:30 (s nedělní platností) 14:20 v kapli sv. Kříže v psychiatrické nemocnici v Brně-Černovicích (s nedělní platností)

MODLITBA ZA NÁŠ NÁROD

Další modlitby budou: 22. dubna, 20. května, 17. června, , 15. července, 19. srpna, 16. září 21. října 18. listopadu A 16. prosince od 18 hod. v našem kostele. Seznámíme se sv. Janem Nepomuckým, sv. Norbertem, bl. Hroznatou, ct. Martinem Středou, sv. Václavem, sv. Radimem, sv. Klementem.

ZPOVÍDÁNÍ A ADORACE V NAŠÍ FARNOSTI

Příležitost k soukromé adoraci a k přijetí svátosti smíření je ve středu od 16 do 18 hodin a v pátek od 8 do 10 hod. Svátost smíření je možné přijmout i ½ hodiny před začátkem každé bohoslužby.

ZAPISOVÁNÍ ÚMYSLŮ NA MŠE SVATÉ

Pokud máte nějaký úmysl, na který byste chtěli dát sloužit mši svatou, můžete si ho přijít nechat zapsat do sakristie po každé mši svaté. Od 1. března 2022 zapisujeme na druhé čtvrtletí od dubna do června 2022.

NÁVŠTĚVA NEMOCNÝCH

Okolo každého prvního pátku v měsíci nabízíme návštěvu kněze s příležitostí ke sv. smíření a sv. přijímání. O nedělích Vás rádi navštíví naši akolyté. Přihlásit se můžete v sakristii, na faře nebo telefonicky 739 521 857.

ÚKLID NAŠEHO KOSTELA

Úklid kostela je plánovaný na pátky 13. května a 9. června. Vždy od 19:15 po večerní mši svaté. Budeme vděční za další posily. Bližší informace u paní Hany Holubové, tel. 732 881 461.

FARNÍ POUŤ DO SENETÁŘOVA

Farní pouť do Senetářova se bude konat v sobotu 14. května 2022 do kostela sv. Josefa. Kostel je vybudovaný v moderním stylu. Je jedním z mála kostelů postavených v období komunistické vlády v tehdejším Československu. Bližší informace budou později.

o. Petr Polívka

Zpravodaj vydává Římskokatolická farnost u kostela Neposkvrněného Početí Panny Marie v Brně, Křenová 21a, Brno, 602 00. Farní kancelář je otevřena vždy v úterý 9:00–12:00, pátek 15:30–18:00. Kontakt: o. Petr Polívka, tel.: 739 521 857, info@farnostkrenova.cz; www.farnostkrenova.cz. Redakční rada: o. Petr Polívka, Miloslav Trmač, Marie Sychrová, Martin Sychra, Marek Schwarz. Uzávěrka příštího čísla bude 26. května 2022. Příspěvky posílejte na adresu: zpravodaj.krenova@gmail.com. Redakce si vyhrazuje právo redakčních úprav.